
Miasto dla ludzi

Lubelskie standardy infrastruktury pieszej

SPRAWOZDANIE ZE SPOTKANIA Z ANIMATORAMI PRZESTRZENI

"Spędzanie czasu - animacja przestrzeni"

12.10.2015, poniedziałek, godz. 17.00,

Filia nr 2 Miejskiej Biblioteki Publicznej (Centrum Kultury), ul. Peowiaków 12

I. Powitanie uczestników i wprowadzenie w temat spotkania

Prezentacja multimedialna wprowadzająca w temat spotkania.

Prezentowanie uczestników spotkania oraz członków zespołu.

II. Dyskusja w dwóch grupach na temat pytań:

1. Co mówią ludzie na temat spędzania czasu w przestrzeni miasta? Co chwalą i na co narzekają?
2. Które przestrzenie w mieście są dobre i dlaczego?
3. Co wymaga zmiany / poprawy?
4. Czego brakuje w mieście? Co trzeba uzupełnić?

III. Przedstawienie wniosków z dyskusji

1. Co mówią ludzie na temat spędzania czasu w przestrzeni miasta? Co chwalą i na co narzekają?

- Opinia i potrzeby zależą od statusu materialnego i przyzwyczajeń, np. wiele dzieci dojeżdża do szkoły wyłącznie autem, a niektóre jeżdżą autobusem, rowerem lub chodzą pieszo.
- Trudno jest wyrażać potrzeby spędzania czasu, gdyż są one łatwo zastępowalne i mniej naglące (jeśli nie ma placu, to można pójść gdzie indziej albo zostać w domu).
- Miasto jest dostosowane dla kierowców, a nie dla pieszych, a w wielu miejscach jest niedostosowane do żadnej z tych grup użytkowników.
- Przestrzenie są nieatrakcyjne i nieprzystosowane. Pojawia się pytanie, jak je przystosować proceduralnie i na czym to przystosowanie miałyby polegać?
- Ludzie uciekają z miasta, jeśli nie muszą w nim być (np. weekend), nie lubią spędzać w mieście wolnego czasu, miasto nie jest atrakcyjne. Ludzie jeżdżą za miasto, gdyż tam mają przyrodę, atrakcyjną przestrzeń za darmo, mogą pogrillować itp.
- Brakuje przestrzeni niekomercyjnej (np. na Starym Mieście przestrzeń jest "opresyjna", nie można usiąść za darmo, tylko w kawiarnianych ogródkach).
- Na osiedlach, zwłaszcza nowych (np. Botanik), przestrzeń jest niegościnna i niefunkcjonalna. Zrobienie czegokolwiek wspólnie na dworze jest praktycznie niemożliwe.
- Ludzie narzekają na hałas, spaliny, duży ruch samochodowy, zły stan chodników, jakość infrastruktury.
- Mieszkańcy często nie chcą ławek w pobliżu swoich domów ze względu na przesiadujących tam pijaków, młodzież itp. Jednak gdyby było dużo ławek, to byłby wybór, żeby siadać gdzie indziej, a nie pod oknami lub na placach zabaw.
- Ludziom podobają się ładne kamienice, architektura.

- Ludziom w mieście podoba się bliskość usług, rozrywki.
- Ludzie chętnie spędzają czas w przestrzeniach wysokiej jakości, dedykowanych rekreacji, np. park, wawóz - to jest fajne, modne, przyjemne.

2. Które przestrzenie w mieście są dobre i dlaczego?

- Ludzi skupiają punkty charakterystyczne, estetyka, miłe, ciekawe otoczenie, przyroda, inni ludzie, woda, wydarzenia, wykorzystanie sztuki w przestrzeni.
- Miejsca z zielenią "bezpieczną", tzn. nie krzaki i zarośla, lecz drzewa, by była dobra widoczność.
- Bez samochodów zastawiających przejście.
- Czysta: bez psich odchodów, rozbitych butelek.
- Z kamerami.
- Miejsca z urządzoną przestrzenią, z różnymi przyrządami itp. Popularne, a wręcz oblegane, są siłownie na świeżym powietrzu.
- Miejska łąka - nieurzędzona przestrzeń trawiasta, na której można spędzać czas uprawiając sport lub po prostu posiedzieć. Przestrzeń pozornie nieurzędzona w rzeczywistości musi być przemyślana i zadbana, a nie pozostawiona sama sobie.
- Z dobrym oświetleniem (można poprosić Eko-patrol Straży Miejskiej o zmierzenie natężenia oświetlenia).
- Miejsca z ładnym widokiem.
- Miejsca zróżnicowane optycznie.
- Fajne miejsca lansuje moda, która jest efektem pracy animatorów przestrzeni (np. Most Kultury, Żmigród).
- Struktura przestrzeni do spędzania czasu - fajne przestrzenie są w ciągach, głównym przykładem jest Śródmieście, gdzie ludzie przyjeżdżają z całego miasta, wszyscy są tam obcy, aninimowi. Przydałyby się takie ciągi lokalne, żeby byli tam znajomi oraz połączenia ciągów w sieci. Takimi ciągami są niektóre wawozy i przestrzenie publiczne połączone z nimi. W tych ciągach powinny znajdować się np. siłownie, ale nie w skupiskach, lecz w pewnych odległościach.
- Parki, wawozy, miejsca zielone, dobrym przykładem jest Park Jana Pawła II.
- Cisza, woda, czyste powietrze.
- Podwórka, które są blisko, nie trzeba nigdzie jechać.
- Z dostępem do internetu.

3. Co wymaga zmiany / poprawy?

- Chodniki.
- Dbanie o czystość: sprzątanie po nocy, zwłaszcza w centrum, zwiększenie ilości śmietników, pomalowanie ścian budynków i bram farbą odbijającą moc.
- Oświetlenie (jest zbyt ciemno), latarnie zamiast oświetlać chodniki, świecą w okna.
- Żeby nie było ślisko.
- Krawężniki (są zbyt wysokie, zwłaszcza dla osób na wózkach inwalidzkich, rodziców z wózkami).
- Przystanki autobusowe, gdyż w wiatkach nie można schować się dobrze przed wiatrem i deszczem.
- Dbłość o istniejące już miejsca, gdzie ludzie spędzają czas, np. Park Jana Pawła II.
- Likwidacja przycisków uruchamiających zielone światła, ludzie je lekceważą i przechodzą na czerwonym świetle.
- Wyjście wydarzeń kulturalnych poza centrum (np. Open City).
- "Kultura jest w budynku" - zbyt mało wydarzeń kulturalnych w przestrzeni publicznej.
- Dbanie o podwórka, można podnieść ich standard.
- Zaprzestanie odgradzania się od innych.
- Niezabieranie przestrzeni wspólnej na miejsca parkingowe.
- Projekty placów, które robi miasto, są niedostosowane, źle zaprojektowane, niefunkcjonalne (np. przy ul. Pięknej).
- Dbłość o estetykę miejsc do spędzania czasu. Panuje pogląd, że spędzanie czasu "nie zarabia", jest dla miasta ekonomicznie neutralne lub że jest to koszt. A jest to w rzeczywistości bogactwo - ludzie spotykają się, są zdrowsi, itp. (wartości mogą być wymierne ekonomicznie).
- Spędzanie czasu "przy okazji" (np. podczas drogi z zakupów wstąpienie na siłownię).

- Potrzeba animacji kultury spędzania czasu, dawania przykładu, kreowania potrzeb w mentalności ludzi, ludzie muszą zobaczyć, że coś jest fajne (np. Żmigród).
- Zmiana pokutującego poglądu, że nie można wejść na trawę, na pomnik itp.
- Promocja chodzenia pieszo, by dotrzeć do osób decydujących o wyglądzie miasta.
- Wskazywanie na pozytywy chodzenia pieszo, by przekonać do tego ludzi.
- Zmiany wymaga filozofia rozwoju miasta.

4. Czego brakuje w mieście? Co trzeba uzupełnić?

- Miejsc do siedzenia
- Cienia
- Dostępu do wody pitnej
- Toalet
- Skwerów do odpoczynku, trawników, na których można siadać
- Map osiedli oraz badań społecznych z analizą historyczną, która by zdefiniowała przestrzenie dzielnicowe, używane nazewnictwo miejsc charakterystycznych.
- Drogowskazów dla pieszych (ew. wraz z czasem przejścia, w różnych językach) informujących o atrakcjach turystycznych, zabytkach, miejscach z ładnym widokiem itp. (np. Plac Rybny). Sami mieszkańcy często nie wiedzą o ciekawych miejscach w Lublinie, poruszają się jednym szlakiem nie schodząc prawie w boczne uliczki.
- Miejsc, w których można spędzać czas w bardzo różny sposób, np. Arena jest tylko dla piłkarzy, a mogłaby być dostosowana dla innych dyscyplin i dostępna dla zwykłych ludzi, którzy mogliby trenować tam różnego rodzaju sporty. Dobrym przykładem jest stadion w Warszawie, gdzie są wydzielone miejsca w środku i na zewnątrz, dostosowane do trenowania różnych dyscyplin, również w zimie.
- Miejsc do uprawiania sportów, zwłaszcza dobrych nawierzchni, miejsc do uprawiania sportów w zimie (typu rolki, rower). Hale są obłożone i drogie.
- Przestrzeni dostępnych dla ludzi, zaufania, że mieszkańcy sami znajdą sposób ich wykorzystania
- Kultury korzystania z przestrzeni miasta (brudzący ludzie lub ich zwierzęta, niszczenie placów zabaw itp.)
- Patroli przypominających o kulturze, reagowania na wandalizm
- Bezpieczeństwa, by dzieci chodziły same do szkoły.
- Przepisów dotyczących korzystania ze ścieżek rowerowych przez innych użytkowników (rodzice z wózkami, rolkarze, itp.)
- Myślenia wielozadaniowego, "myślenia gospodyni domowej" przy projektowaniu
- Komunikacji między wydziałami Urzędu Miasta
- Odpowiedzialności personalnej za źle wykonane rzeczy.
- Konsultacji społecznych przy projektowaniu przestrzeni
- Przestrzeń do spędzania czasu powinna być skomplikowana, żeby coś się w niej działo (np. plac przed Centrum Kultury). Może pojawić się sztuka, rzeźba, miejsca do gier, urozmaicenie rzeźby terenu (np. góra piachu na placu zabaw)
- Przestrzeń powinna być dostępna dla osób niepełnosprawnych, by mogli wyjść z domu i poruszać się samodzielnie (projektowanie uniwersalne). Na potrzeby jednej osoby niepełnosprawnej z inicjatywy Biura ds. Osób Niepełnosprawnych poprawiona może zostać cała ulica (np. ul. Legionowa)

5. Inne uwagi:

- Standardy piesze mają być rodzajem umowy społecznej. Chodzi nam o to, by zbudować koalicję wokół spraw ważnych dla pieszych.
- By dotrzeć do osób decydujących o przestrzeni miasta, można skupić ludzi wokół protestu, gdyż ludzie łączą wspólne problemy
- Trzeba zyskać zainteresowanie mediów, by dotrzeć do większej grupy ludzi
- Trzy rodzaje przestrzeni publicznej, w której ludzie spędzają czas: duża (plac, parki), średnia (osiedlowe skwerki, mniejsze place) i mała (plac zabaw, podwórka), które powinny być umiejscowione blisko domów, by nie trzeba było daleko na nie iść i przekraczać dużych ulic.

6. Wnioski z pikników zabaw podwórkowych:

- Spędzanie czasu jest działaniem nieobligatoryjnym w przeciwieństwie doprzemieszczania się, więc potrzebuje specjalnych, lepszych warunków, żeby ludzie nie wybierali spędzania czasu w domu. Aby miasto żyło, te warunki trzeba stwarzać.
- Brak oferty do spędzania czasu dla dzieci powyżej ósmego roku życia, są place zabaw oraz Orliki, a brakuje typowych podwórek, gdzie starsze dzieci mogłyby spędzać czas.
- Można uatrakcyjnić place zabaw prostymi elementami, takimi jak ściana, zróżnicowana nawierzchnia (asfalt, ziemia, trawa, piasek).
- Uniezależnić zabawę dzieci od dorosłych i mediów. Uczyć dzieci spędzania czasu na świeżym powietrzu.

IV. Zakończenie, poczęstunek, nieoficjalna część spotkania

Lista uczestników:

Tymoteusz Dębski, Pieszy Lublin
Stanisława Fidor-Tatarczuk, studentka architektury krajobrazu
Luiza Fijałkowska, Fundacja Szpilka
Michał Krawczyk, Rada Miasta Lublin
Ewelina Kruszyńska, Warsztaty Kultury
Tomasz Małecki, Rada Dzielnicy Ponikwoda
Małgorzata Nieznaj, Wydział Bezpieczeństwa Mieszkańców i Zarządzania Kryzysowego
Dorota Ozimek, Fundacja Szpilka
Hanna Pawlikowska, Miejski Architekt Zieleni
Szymon Pietrasiewicz, Centrum Kultury
Jan Stankiewicz, Stankreacji Studio Projektowe
Anna Szatkowska-Ciężka, Urząd Miasta Lublin
Piotr Skrzypczak, Homo Faber
Jacek Warda, Urząd Miasta Lublin, Rada Kultury Przestrzeni
Anna Wojewódka, Lubelski Instytut Designu, Mała Akademia Dizajnu
Michał Wolny, Towarzystwo dla Natury i Człowieka, Porozumienie Rowerowe
Paulina Zarębska-Denysiuk, Rada Kultury Przestrzeni, Mała Akademia Dizajnu

Dominika Birycka, Projekt Miasto dla Ludzi
Anna Korycińska, Projekt Miasto dla Ludzi
Marta Kurowska, Projekt Miasto dla Ludzi
Joanna Skałba, Projekt Miasto dla Ludzi
Marcin Skrzypek, Projekt Miasto dla Ludzi

Sporządziła:
Anna Korycińska
15.10.2015